

med, at der ikke er fastsat krav om, hvilken størrelse de genoprettede vådområder skal have. Betyder det, at det er muligt for amterne at lave »små projekter«, og ikke blot »større samlede områder«?

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, hvis svar jeg kan henholde mig til:

»Det er ikke afgørende, om de vådområder, der skal genoprettes i henhold til VMP II, er »store« eller »små« projekter, når blot de opfylder de kriterier, der er opstillet for projekterne. Herunder skal de holde sig inden for de økonomiske rammer i Vandmiljøplan II, der lægger op til et lavt ambitionsniveau i projekterne m.h.t. anlægsinvesteringer.

Erfaringer fra tidligere genopretningsprojekter af vådområder viser, at projektkomkostningerne pr. ha i store projekter ofte er væsentligt mindre end i små projekter. Det skyldes, at de anlæg, der er nødvendige for at gennemføre projekterne, ofte er uafhængige af arealernes størrelse – eller ligefrem kan være mindre ved større sammenhængende projekter.

Behovet for anlægsinvesteringer kan øges væsentligt, hvis projektafgrænsningen ikke følger naturlige, hydrologiske skel i landskabet. I så fald kan der være betydelige omkostninger ved at afværge effekten af vandstandsstigningen på naboarealet. De små projekter vil alt andet lige oftere have en anden afgrænsning end den naturlige afgrænsning.«

Spørgsmål 16:

Ministeren bedes samtidig bekræfte, at udpegning af et areal i henhold til § 3 i lov om naturbeskyttelse kun i ganske særlige tilfælde vil blive en hindring for projekternes gennemførelse.

Svar:

Jeg skal henvise til side 6-7 i besvarelsen af spørgsmål 2 (L55/L56 - bilag 5).

Spørgsmål nr 17:

Kan ministeren bekræfte, at amterne selv kan igangsætte projekter om genopretning af vådområder uden at skulle rette henvendelse til andre myndigheder. I benægtende fald bedes ministeren fremlægge den administrationsmodel der skal anvendes.

Svar:

Det er hensigten, at amterne skal identificere, igangsætte, udforme og gennemføre projekterne til genopretning af vådområder. Herunder skal amterne stå for erhvervelser, salg, éngangskompensation og eventuel ekspropriation. De økonomiske midler hertil fordeles projektvis til amterne af Skov- og Naturstyrelsen efter indstilling fra Naturforvaltningsudvalget og i overensstemmelse med på forhånd fastsatte kriterier.

Hertil kan komme anvendelse af miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger, jordfordeling og eventuelt andre ordninger under fødevarerindustrien.

Amterne skal naturligvis indhente de fornødne myndighedsgodkendelser af projekterne, før de kan realiseres. Det gælder f.eks. i henhold til vandløbsloven, naturbeskyttelsesloven, planloven og landbrugsloven. Amterne er ofte selv myndighed på disse områder, men der kan også være tale om, at en godkendelse skal indhentes hos anden myndighed, f.eks. efter vandløbsloven hos kommunerne hvis et projekt berører et kommunalt vandløb.

Spørgsmål 18:

Kan ministeren bekræfte, at hvis en landmand påføres rådighedsindskrænkninger som følge af drikkevandsbeskyttelse, og hvis der ikke kan opnås dyrkningsaftale, skal have fuld kompensation for sine tab.

Svar:

Det kan besvares bekræftende, at rådighedsindskrænkninger, som følge af en indsatsplan i henhold til forslaget § 1 nr. 5 (ny §§ 12-13 d i vandforsyningsloven) medfører fuld kompensation til landmanden, ligesom rådighedsindskrænkninger pålagt efter forslaget § 2 nr. 2 og 3 (ny § 26 a og 64 a i miljøbeskyttelsesloven) medfører fuld erstatning. Til gengæld vil den foreslåede godkendelsesordning i forslaget § 2 nr. 1 (ny § 19, stk. 6 og 7 i miljøbeskyttelsesloven) ikke medføre kompensation til landmanden, jf. også bemærkningerne hertil, idet der er tale om en generel godkendelsesordning for fremtidige etableringer eller udvidelser af husdyrhold i de områder der er udpeget. En sådan ordning anses for en erstatningsfri regulering.